

ΕΥΘΥΜΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Του ΧΑΝΡΟ

ΣΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ...

Ἡ ὄρα τοῦ γεύματος, μεταξύ δώδεκα καὶ μιά. Μιά νέα κυρία μπαίνει σ' ἓνα ζυθοσινατόριο μόνη. Εἶνε ὄραια, λεπτή, ντυμένη σεμνά καὶ μὲ κομψότητα. Ἡ αἰθουσα ἀστράφει ἀπ' τὴν καθαριότητα. Εἰκόνας στους τοίχους παριστάνουν διάφορα φαγώσιμα, πουλιά, ψάρια, θαλασσινά, κυνήγια, κρέατα καὶ φρούτα πού ἀνοίγουν ὅλα τὴν ὄρεξι. Τὰ ἐπιτραπέζια σκευή, τὰ τραπεζομάνηλα, οἱ πετόμενοι, λαμποκοποῦν. Στὴν θαλπερή ἀτμόσφαιρα τῆς αἰθούσας μοῦρξεται κανεῖς φαγητὰ ὀρεκτικά πού γαργαλίζουν τὴν ὀσφρησι. Ἡ κυρία διαλέγει ἓνα μικρὸ παράμερο τραπέζι μὲ μιά θέσι στὴν γωνία τῆς αἰθούσας. Σὲ μικρὴ ἀπ' τὸ τραπέζι τῆς ἀπόστασι κάθονται δύο σοβαροὶ καὶ ἠλικιωμένοι κύριοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν φοροῦσι καθὼς φαίνεται ἀπὸ κάποιαν ἐπιστημονικὴ τελετὴ, γιὰτι φοροῦν ἐπίσημο ἔνδυμα. Εἶνε γιανοὶ καὶ γεμιατίζουν κουβεντιάζοντας. Τὸ γκασρόνι χαιρετὰ εὐγενικά τὴν κυρία καὶ περιμένει νὰ τοῦ παραγγεῖλῃ φαγητὰ. Ἐκεῖνη, ἡ ὁποία ἀγαπᾷ τὴν καλοφαγία, καταρτίζει μὲ προσοχὴ τὸ μενού τοῦ γεύματός της. Σὲ λίγο τὸ γκασρόνι τῆς φέρνει μιά ντουζίνα φρεσκότατα καὶ ὀρεκτικώτατα στρείδια. Ὁ ἓνας ἀπ' τοὺς δύο γιανούς, ὁ ὁποῖος οἰχνε ἀφηρημένος μιά ματιὰ στὰ στρείδια, συνεχίζοντας μὲ τὸ συνάδελφόν του ἐπιστημονικὴ συνομιλίαν περὶ τροφίμων, λέει :

— Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὰ στρείδια, φίλτατε συνάδελφε. Πρὸ ἑνὸς μῆνος δηλητηριάστηκε καὶ πέθανε μιά ὀλόκληρη οἰκογένεια πελατῶν μου ἀπὸ ἑξὶ άτομα, γιὰτι ἔφαγε στρείδια χαλασμένα.

Ἡ κυρία ἡ ὁποία ἦταν ἔτοιμη νὰ φάῃ τὸ πρῶτον ὀρεκτικώτατον καὶ ἀρωματικώτατον στρείδι, στὸ ἀκουσθῆναι αὐτῶν τῶν λόγων τοῦ γιανού, σκιστὰ καὶ τὸ κιντίζει μὲ δισταχίον καὶ ἀνησυχία.

Ὁ δευτέρος γιανός. — Θὰ ἔπαθαν ἀπὸ τύφο, φαίνεται, αἱ ;...

Ὁ πρῶτος γιανός, (ἀφρομῆτος πάντοτε καὶ κιντίζοντας τὰ στρείδια τῆς κυρίας μὲ βλέμμα γεμάτον ἀφοῦ) — Βέβαια! Αὐτὰ τὰ θαλάσσια, βλέπετε, μαζεύουν μέσα τους ὄχι βρωμιά ἢ πάχνη μῆσα στὴ θάλασσα... Κ' ἐμεῖς, οἱ ἠλίθιοι, τὰ καταβίνομε χωρὶς νὰ τὰ ξεπλένομε καὶ νὰ τὰ ἐξετάζομε μὲ προσοχὴ.

(Ἡ κυρία ἡ ὁποία κρατοῦσε μὲ δισταχίον τὸ στρείδι τὸ ξαναβάζει γλήγορα στὴν πλατέλλα. Ὑστερα φωνάζει τὸ γκασρόνι).

Ἡ κυρία. — Πάρ' τα ἀπὸ δῶ τὰ στρείδια, καὶ παραγγεῖλέ μου ἓνα μπιφτέκι.

Τὸ γκασρόνι (ἐκπληκτό). — Πῶς κυρία! Δὲν ἐγγίξατε καθόλου τὰ στρείδια ; Σὰς βεβαιῶ πῶς εἶνε τῆς ὄρας.

Ἡ κυρία. — Μοῦ κόπηκε ἡ διάθεσις. Τὸ μπιφτέκι γλήγορα, σὲ παρακαλῶ !

(Ἐν τῷ μεταξύ οἱ δύο γιανοὶ συνομιλοῦν γιὰ ἄλλα ζητήματα. Ἀλλὰ τὴν στιγμή πού τὸ γκασρόνι φέρνει τὸ μπιφτέκι στὴν κυρία καὶ αὐτὴ ἐτοιμάζεται νὰ τὸ φάῃ, ἔβλεπε ἀπὸ τοὺς δύο γιανούς κιντίζοντας λοξὰ τὸ μπιφτέκι, λέγει :)

Πρῶτος γιανός. — Ἀλήθεια ! Ἡ κυρία ἔντρομη παρακολούθησε τὴν συζήτησιν μὴ τολμῶντας νὰ φάῃ.

Ὁ δευτέρος γιανός. — Ἄ, βέβαια ! Λέτε γιὰ τὰ σάπια κρέατα πού ἡ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία τὰ καταβρέχει μὲ πετρέλαιον γιὰ νὰ καταστήσῃ ἀχρηστὰ, μὰ πῶς οἱ μάγειροι καὶ οἱ ξενοδοχοὶ τὰ ξεπλένομεν καὶ τὰ σερβίρομεν ἔπειτα στους πελάτας των ; Τὶ κομωδία ! (Ἡ κυρία, πού δὲν βόσκει δίδον κομικὸ τὸ πρῶτον μοῦρξεται μὲ πολλὴν ἀνησυχία τὸ κομμάτι ἀπ' τὸ μπιφτέκι τὸ ὁποῖον κρατεῖ καρφωμένον στὴν ἀκροὶ τοῦ προνοῦδ τῆς, διατάζοντας νὰ τὸ βάλῃ στὸ στόμα της).

Ὁ πρῶτος γιανός. — Δηλαδή, γιὰ νὰ μιλῆσομε ἐπιστημονικώτερα, ἂν ἡ ἀποστίνθεσις βρίσκειται ἀκόμη στὸ πρῶτον στάδιον, τὸ κρέας δὲν εἶνε καὶ τόσο επικίνδυνον.

Ὁ δευτέρος γιανός. — Συμφωνῶ, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως ὅτι ἡ ἀποστίνθεσις ἔγινε στὸ ὑπαίθρο γιὰτι ὅταν γίνεται μέσα σὲ δοχεῖον, παράγονται δηλητηριώδεις τοξίναι πού ἔχουν κεραινοβόλα ἀποτελέσματα...

Ὁ πρῶτος γιανός. — Βέβαια, ἀλλὰ στὴν παρούσα περίπτωσιν μοῦ φαίνεται ὁρθὴ ἡ ἐξηγήσιν ὅτι ἡ δηλητηρίασις προέρχεται ἀπὸ τὸ ἀκαθάρτιστον πετρέλαιον...

(Ἡ κυρία ξαναβάζει ὀρεκτικὰ τὸ κομμάτι τοῦ κρέατος στὸ πιάτον της καὶ χτυπᾷ προκαλῶντας τὸ γκασρόνι μὲ ὕφος ἀήθιας. Τὸ γκασρόνι

τοῦρξεται ἐκπληκτό, ἡ δὲ κυρία διατάσσει ὀλίγον τυρί. Ὡς πού νὰ τῆς τὸ φέρῃ, ἡ ἀτυχῆς κυρία, ἡ ὁποία περὶ ὑπεροβικά, κόβει μιά φέτα τυρί καὶ τὸ ἀλείφει μὲ βούτυρον ἀπὸ τὸ πιάτον μὲ τὰ ὀρεκτικά. Ἡ πράξις τῆς ὁμοῦ αὐτὴ δὲν διαφεύγει τὴν προσοχὴ τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τοὺς δύο γιανούς).

Ὁ δευτέρος γιανός. — Ἀλήθεια, δοκιμάσα χθὲς ἓνα θανμάσιο βούτυρον, πού τὸ κατασκευάζει κάποιος φίλος μου καὶ πρόκειται νὰ τὸ εἰσαγάγῃ τώρα στὴν ἀγορὰ πρὸς κοινὴν χρῆσιν. Μὰ δὲν ξέρετε τὴ νόστιμο πού εἶνε !

Ὁ πρῶτος γιανός, (μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον). — Καὶ μὲ τὶ τὸ κατασκευάζει ;

Ὁ δευτέρος γιανός, (μὲ περηφάνεια γιὰ τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ φίλου του). — Μὲ ξύγκαι βοδινὸ !

(Ἡ κυρία ἡ ὁποία εἶχε δαγκώσει κούλα τὴν φέτα μὲ τὸ βούτυρον, θὰ βροῖκε βέβαια σ' αὐτὴ κάποιαν παρὰξιν γέυσιν, γιὰτι τὴν ξαναβάζει ἀμέσως στὸ πιάτον της).

Ὁ δευτέρος γιανός, (ὁ ὁποῖος εἶχε ξεγιάσει μιά λεπτομέρεια). — Ἄ, ναί ! Προσθέτει μάλιστα καὶ λίγο ἀνθρακικὸν ὄξος καὶ λίγον ὄξιζόν μόλυβδον... Μὰ δὲν ξέρετε τὴ νόστιμο πού εἶνε !

(Ἡ κυρία οἰχνε κρυφὰ κάτω ἀπ' τὸν τραπέζιν τὸ βουτυρομένη φέτα καὶ ἐτοιμάζεται νὰ ρουφήξῃ τὸ τυρί πού εἶνε γεμάτον μὲ ξινή καὶ ἀφροδὴ μύρου).

Ὁ πρῶτος γιανός, (Παρακολουθῶν ἀφηρημένος τὴν ὄρασι τοῦ ποτηρίου τῆς μύρας πρὸς τὰ χεῖλη τῆς κυρίας). — Τρομερὸ πρῶτον τέλος πάντων πῶς κατασκευάζεται σήμερα ἡ μύρα ! Οὐτε ἓνα ζυθοσινατόριον δὲν τὴν φτιάνει μὲ ἀγνά ἰλιά. Εἶδα ἐγὼ μὲ τὰ μάτια μου νὰ μεταχειρίζονται λειψίνες καὶ παπαροῦνες, φλοῦδες ξύλου καὶ εὐθαλίαν, καὶ ἄτραν καὶ πασίαν καὶ στρωμόνιον. Ὡς καὶ θεϊκὸ χαλκὸ βάζουν ! καὶ ἐμετωδὸν κάκου ἀκόμη οἱ ἀθεόφοβοι !...

(Ἡ κυρία ἔντρομη ἀκουμάει γεμάτον τὸ ποτήρι τῆς μύρας στόμαπέξ της, ἀφοῦ περιέχει τόσα δηλητήρια, τρομῶντας τὰ σκάση ἀπὸ τὴ δίψα πού νὰ τὴν ἔστω καὶ μιά στάλα ἀπ' αὐτό. Τὸ γκασρόνι ἔν τῷ μεταξύ φέρνει μέσα σὲ ὀλοκο διάφορα τυριά).

Τὸ γκασρόνι, (πρὸς τὴν κυρία). — Ἀγαπάτε ὀλίγον Πόν Λεβαίτι !

Ὁ πρῶτος γιανός. — Ἄ ἀλήθεια !... Ξέρετε πῶς προσφυλάγουν αὐτὸ τὸ τυρὶ τοῦ Πόν-Λεβαίτι γιὰ νὰ μὴ σκουληκιάζῃ; τὸ ξεπλένομεν ἀλουστὰτα μὲ ποτικωφάρμακον !...

Ἡ κυρία, (Καταπορημένη). — Ὅχι, ὄχι !... Δὲν θέλω Πόν-Λεβαίτι !...

Τὸ γκασρόνι. — Τότε σὰς συνιστῶ τὸ Μλοῖ, κυρία. Εἶνε φρεσκότατον, κιντίζε.

Ἡ κυρία, (Γεμάτη ὄρεξι). — Ναί, πραγματικῶς φαίνεται σάν κρέμα. (Κόβει ἓνα μεγάλο κομμάτι καὶ ἀορτίζει νὰ τρώῃ μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν).

Ὁ δευτέρος γιανός, (Κον. στὴν συνάδελφόν του, ἀλλ' ἄρκετα δυνατὰ ὥστε ν' ἀκούγεται). — Ξέρετε πῶς κατορθώνουν οἱ πονηροὶ χωριάτες μας νὰ δίδουν σ' αὐτὸ τὸ εἶδος τοῦ τυριοῦ, τόσο εὐχάριστον ὄρη ;

Ὁ πρῶτος γιανός. — Ὅχι! πῶς; Ἐχουν κάτι μεθόδους οἱ μασκαράδες ! Λοιπὸν κάθονται ἀπ' ἐπάνω καὶ τὸ... (μυθνοῖται μιά λέξι).

Ἡ κυρία πού ἀκούει τὴ λέξι βγάει μιά φωνὴ καὶ λιποθυμεῖ. Θόρυβος καὶ ἀναστάσις στὸ ἐστιατόριον).

Τὸ γκασρόνι, (ἔντρομο). — Τὶ ἔπαθε !... τί συμβαίνει ;

Ὁ πρῶτος γιανός, (τροχότατος πρὸς τὴν λιποθυμισμένη). — Καμμιά δυσπεψία χωρὶς ἄλλο !

Ὁ δευτέρος γιανός, (μὲ ὕφος ἀπορηματικόν). — Νὰ τί παθαίνει κανεῖς ὅταν δὲν προσέχει τὶ τρώγει !

ΧΑΝΡΟ

ΠΩΣ ΝΑ ΞΕΒΟΥΛΩΝΕΤΕ ΤΙΣ ΜΠΟΥΚΑΛΕΣ ΣΑΣ

Ἐπειδὴ πολλὰς φορὰς σὰς συμβῆ νὰ μὴ μπορεῖτε ν' ἀνοίξετε μιά μπουκάλα, τὸ μόνο μέσον νὰ μὴ καταλιθῆτε στὸ νὰ οἰζτε τὸ φελλὸν μέσα της — ὅπως συχνὰ συμβαίνει γιὰ εὐκολία — εἶνε νὰ βρέξετε μὲ βραστὸν νερὸ ἓνα πανί καὶ νὰ περιτυλίξετε ἀμέσως ὀλόκληρον τὸ λαμὸ τῆς μπουκάλας σας. Μέσα σὲ 2-3 λεπτὰ θὰ ἐκπληθῆ διαστολὴ τοῦ γυαλιοῦ καὶ ὁ φελλὸς θὰ βγῆ ἀκόλα, χωρὶς καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀντίστασιν.

